

Мрії здійснюються...

Іван ГЛУШМАН

У кожного своя доля, своя дорога... Нині моя розповідь про звичайнісіньку людину, таку, як і ми з вами. Доля розпорядилася так, що вже 19 років щодня поспішає до Острозької ЗОШ № 3 привітна жінка – учителька української мови та літератури **Зоя Панасюк**. Днями вона відзначає свій ювілей. Ще три тижні тому до мене звернулися колеги, щоб розповісти про хорошого вчителя та гарну людину на сторінках «Замкової гори». Ми домовилися про зустріч. Зоя Миколаївна спочатку висловила сумнів, мовляв, чи заслуговує вона на статтю в газеті.

Привітавши колегу зі святом 8 Березня та річницею славетного Кобзаря (за освітою я також учитель, зрештою, і мова для нашої професії посилає значне місце), попросив її розповісти про себе.

Народилася Зоя Миколаївна в селі Вілія Острозького району в родині колгоспників. Мати, Марія Антонівна, працювала спочатку в ланці, пізніше на фермі, а батько Микола Іларіонович – водієм і трактористом. Родина виховувала двоє дітей. Син пішов стопами батька, а донька з дитинства мріяла стати педагогом. Проте успішно закінчивши місцеву школу 1992 року, не добрала необхідних балів, вступаючи в Кам'янець-Подільський педагогічний інститут на факультет української філології. Аби не марнувати час, із 1992 по 1994 рр. навчалася в Острозькому профтехучилищі № 13 і здобула професію «Кравець з умінням виконувати роботу приймальника замовлень КПП». Кілька років не подавала документи до вишу. У 1996 році доля звела нашу співрозмовницю з хорошою, доброю, чуйною острозжанкою **Ганною Євстафіївною Кузьменюк**, яка й переконала дівчину, що до своєї мрії треба йти наполегливо, інколи навіть малими кроками. У 1997 р. друга спроба була успішною. Зоя, тоді ще Бондарчук, стала студенткою Рівненського педінституту. На четвертому курсі 2001 року дівчина переступила поріг Острозької СШ № 5: усміхнена, зі смаком одягнена, з гарною зачіскою, з безмежним бажанням вести дітей до світу знань і творчості. Зоя Миколаївна була прийнята вчителем української мови та літератури на час декретної відпустки основного працівника. 2002 року закінчила університет і отримала вищу освіту за спеціальністю «Українська мова та література», здобувши кваліфікацію вчителя української мови та літератури, зарубіжної літератури.

У 2002 – 2003 роках читала години трудового навчання в Острозькому ЗНЗ № 3 та працювала за фахом ще й у Межирізькій середній школі за контрактом. Пізніше, коли колега Третяк Є. О. пішла на заслужений відпочинок, героїня моєї роз-

повіді стала працювати на постійному місці в Острозькому ЗНЗ № 3, де трудиться по сьогодні. У 2017 – 2018 році працювала за сумісництвом ще й в Острозькій ЗОШ I – III ст. № 1 учителем української мови та літератури на час декретної відпустки основного працівника. Досвід З. М. Панасюк переїмала у своїх колег, колишніх учителів із Вілії (Г. О. Моцарської, В. М. Ковальчука, Г. П. Семенюк) та колег за місцем роботи (Є. О. Третяк, А. О. Денисюк та ін).

– Можливо, мені просто пощастило в житті, що навколо мене були такі вчителі, які бажали лише добра, віддавали тепло своєї душі, учили мене любити, боротися, долати перешкоди й впевнено йти до мети, – каже героїня моєї розповіді. – Робота в школі з дітьми – це моє життя. Вважало, що під час важкої хвороби одним із важливих факторів того, що я повернулася до повноцінного життя, були діти. Мені подобається дивитися на світ очима дітей, знаходити в цьому радість і задоволення, постійно піклуватися про своїх учнів, відповідати за них.

Розмовляючи зі Зоею Миколаївною, я зрозумів, що педагог завжди вчить своїх вихованців наполегливо шукати істину, не зупинятися на досягнутому. Тому серед її перших випускників 2004 року багато успішних людей – юристи, учителі, полісмени, військові, працівники інших галузей, дехто змушений трудитися за кордоном. Багато хлопців захищають Україну на Донбасі на фронті. І коли її вихованці заходять до школи та з вдячністю розповідають про свої успіхи, серце вчительки наповнюється радістю та гордістю за учнів. Другий випуск 2018 року. Усі учні стали студентами вишів. Сьогодні Зоя Миколаївна – класний керівник 6 класу. У ньому навчається 25 дітей із Острога, Слобідки, Прикордонного. Її учні демонструють свої знання, вміння, навички у творчих конкурсах мовно-літературного спрямування, є неодноразовими переможцями та призерами міських Всеукраїнських олімпіад з української мови та літератури. З. М. Панасюк нагороджена Грамотою відділу освіти виконкому Острозької міської ради за вагомий внесок у розвиток освіти Рівненщини. У 2015 році Рішенням атестаційної комісії відділу освіти виконкому Острозької міської ради їй присвоєно кваліфікаційну категорію «спеціаліст вищої категорії» 12-тарифного розряду, педагогічне звання «старший вчитель».

Користуючись нагодою, від редакції та читачів «Замкової гори» вітаю її з ювілеєм і щиро зичу міцного здоров'я, професійного зростання, миру, злагоди та достатку.